

1पुष्टम्-पुष्टवान् इति रूपाण्यस्माद्भवन्तीति विशेषः ।

(1077) “ प्रेषृ गतौ ” (I-भ्वादिः-619. सक. सेट्. आत्म.)

प्रेषकः-षिका, प्रेषकः-षिका, पिप्रेषिकः-षिका, पेप्रेषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि ।

(1078) “ प्रैणृ गतिप्रेरणश्लेषणेषु ” (I-भ्वादिः-458. सक. सेट्. पर.)

‘पैणृ-’ इति घातोः पाठभेदोऽयम् । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेपृघातु-वत् (261) ज्ञेयानि । ^Aप्रैणनम् ।

(1079) “ प्रोथृ पर्याप्तौ ” (I-भ्वादिः-867. सक. सेट्. उभ.)

‘प्रोथति=सूदति’ इति ‘प्रोथदश्चो न यवसे—’ (तैत्ति. सं. 4.4.3.9) इति मन्त्रव्याख्यायां व्याख्यानात्, ‘अपप्रोथ दुन्दुभे दुच्छुनाम्—’ (तैत्तिरीय-संहिता 4.6.6.7) इत्यत्र, ‘अपप्रोथ=मारय—’ इति व्याख्यानाच्च भट्टभास्करमते हिंसार्थकोऽयं घातुः इति मा. धा. वृत्तिदर्शनाज्जायते । ‘—पर्याप्तिगतौ’ इत्यपि कचिदर्थनिर्देशः कृतः । ‘अपप्रोथनम्=हुङ्करणम् ।’ इति क्षुरे ।” इत्यपि मा. धा. वृत्तिः । ‘शब्दार्थोऽपि । अपपूर्वस्तु मारणे हुङ्करणे वा’ इति धा. का. व्याख्याने (2.25) । भाष्यप्रदीपोद्योतात् (1-4-56) नायं घातुरिति ज्ञायते ।

प्रोथकः-थिका, प्रोथकः-थिका, पुप्रोथिकः-पुप्रुथिकः-षिका, पोप्रुथकः-थिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि । ²प्रोथः=अश्वादीनां नासारज्जुः ।

(1080) “ ल्लिहृ गतौ ” (I-भ्वादिः-642. सक. सेट्. आत्म.)

ल्लेहकः-हिका, ल्लेहकः-हिका, पिप्लिहिकः-पिप्लेहिकः-षिका, पेप्लिहकः-हिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकक्लिश्यतिवत् (287) ज्ञेयानि । ³ल्लीहा ।

1. निष्ठायां, ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15) इति इग्निषेधः ।

2. ‘हलश्च’ (3-3-121) इति संज्ञायां करणे घञ् ।

3. ‘श्चनुक्षन्—’ [द. उ. 6.55.] इत्यादिना कनिन्प्रत्ययान्तो निपातितः । ल्लीहा = कुक्षिव्याधिः, अध्वगश्च ।

A. ‘प्रश्नोणितान् प्रैणनविभ्रणत्क्षितीन् अनुल्बणान् धेनुगणान् कनत्स्तनान् ॥’ धा. का. 1.59.